

Metodický materiál **odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra**

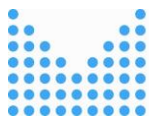
K obecně závazné vyhlášce o místním poplatku z ubytovací kapacity

Poplatek z ubytovací kapacity se vybírá v obcích a městech v zařízeních určených k přechodnému ubytování za úplatu. Poplatek platí ubytovatel, kterým je fyzická nebo právnická osoba, která přechodné ubytování poskytl.

Předmětem úpravy v obecně závazné vyhlášce je zejména konkrétní sazba místního poplatku, jejíž horní hranice je zákonem stanovena až na 6 Kč za každé využití lůžko a den. Sazbu poplatku může obec stanovit i roční paušální částkou. Některé obce uvádějí pouze obecnou zmínku, že lze využít pro placení poplatku paušální částku, přičemž její konkrétní výše není v obecně závazné vyhlášce uvedena nebo je učiněna poznámka, že výše paušální částky bude dohodnuta při plnění ohlašovací povinnosti. Tento postup je v rozporu s požadavkem na stanovení sazby místních poplatků v obecně závazné vyhlášce dle zákonného zmocnění v § 14 odst. 2 zákona o místních poplatcích. Vzhledem k tomu, že paušální částka je pouze jednou z forem stanovení sazby poplatku, k jeho určení má pravomoc výhradně zastupitelstvo obce. Tuto pravomoc zastupitelstva obce stanovit sazbu v obecně závazné vyhlášce nelze nahradit zmocněním pro správce poplatku dohodnout výši paušální sazby přímo s poplatníkem po uplynutí zpoplatňovaného období. Pro využití paušální částky poplatkové povinnosti je nezbytná dohoda mezi správcem poplatku a poplatníkem, přičemž výše paušálu musí být určena přímo v obecně závazné vyhlášce.

V obecně závazné vyhlášce musí obec stanovit termín splatnosti místního poplatku, a to s ohledem na možnost takový poplatek vůbec vybrat a vymoci. Pokud se používá kombinace sazby za osobu a za každý i započatý den pobytu a současně možnost plateb paušálních, je nutno uvést jasný termín splatnosti pro oba druhy plateb místního poplatku. Způsoby placení místního poplatku jsou upraveny v § 163 odst. 3 daňového řádu. Obec může obecně závaznou vyhláškou upravit další způsob placení a jemu odpovídající den platby poplatku, než je způsob placení a den platby podle daňového řádu.

Ve lhůtě stanovené obecně závaznou vyhláškou je poplatník povinen splnit ohlašovací povinnost, tj. ohlásit správci poplatku údaje vymezené ustanovením § 14a odst. 1 zákona o místních poplatcích. Nesplnění ohlašovací povinnosti může správce

poplatku vynutit uložením pořádkové pokuty podle ustanovení § 247 daňového řádu. Smyslem tohoto institutu, který je považován za donucovací prostředek, je naplnění zásady součinnosti daňového subjektu se správcem poplatku. Pořádková pokuta není tedy sankcí za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy.

Změnu údajů uvedených v ohlášení je poplatník povinen dle ustanovení § 14a odst. 3 zákona o místních poplatcích oznámit správci poplatku do 15 dnů ode dne, kdy nastala. Jedná se o lhůtu stanovenou zákonem, obec musí tuto zákonnou lhůtu v obecně závazné vyhlášce respektovat, není oprávněna ji stanovit jinak.

Zákon o místních poplatcích v novém ustanovení § 14a odst. 4 stanoví zánik nároku na osvobození nebo úlevu, jestliže poplatník neohlásí údaj rozhodný pro své osvobození nebo úlevu ve lhůtě stanovené zákonem o místních poplatcích nebo v obecně závazné vyhlášce. Osvobození nebo úleva stanovená obecně závaznou vyhláškou obce jsou právně postaveny na roveň osvobození nebo úlevy stanovené zákonem. Ustanovení § 14a odst. 4 zákona o místních poplatcích je nutno aplikovat na osvobození nebo úlevu od poplatku bez rozdílu, zda jde o osvobození nebo úlevu ze zákona či podle obecně závazné vyhlášky.

V případě neohlášení vzniku nároku na osvobození nebo úlevu ve lhůtě bude poplatník povinen zaplatit poplatek za příslušné poplatkové období v plné výši. Správce poplatku bude v takovém případě postupovat podle ustanovení § 11 zákona o místních poplatcích a poplatek vyměří. V tomto případě není správce poplatku oprávněn uložit pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy.

Případné úlevy a osvobození nad rámec osvobození daného ze zákona může obec stanovit dle svého uvážení. Nesmí jít ovšem o diskriminační ustanovení, které by zvýhodňovalo jen určité jedince. Při poskytování osvobození a úlev pouze obci popř. jiným konkrétním subjektům je třeba dbát na to, aby nedocházelo k možnému narušení hospodářské soutěže či neoprávněnému poskytnutí veřejné podpory.

-
- tento materiál popisuje právní stav k 1. lednu 2018;
 - právní názor uvedený v tomto materiálu není právně závazný, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze soud
-